

Onwetend over afvalrekening

Veel Nederlandse huishoudens hebben geen idee hoeveel ze voor afvalinzameling en afvalverwerking betalen en hoeveel zij aan afval produceren. Wel geven Nederlandse huishoudens aan dat zij 'milieu' erg belangrijk vinden en hiervoor ook bereid zijn te betalen. Dat blijkt uit een onderzoek van PwC onder ruim 1000 Nederlandse huishoudens naar de manier waarop huishoudens tegen afvalinzameling aankijken.

De kosten voor de afvalinzameling en afvalverwerking worden gedekt uit de afvalstoffenheffing. Van de onderzochte huishoudens weet 57% niet hoeveel zij jaarlijks betaalt voor deze afvalstoffenheffing. Een grote groep van 40% weet bovendien niet precies wat er met de afvalstoffenheffing wordt bekostigd. Voor wie uit deze onderzoeksresultaten een totale desinteresse afleidt: consumenten blijken volgens het zelfde onderzoek 'milieu' een belangrijk - zelfs het belangrijkste - aspect te vinden als het gaat om de inzameling en verwerking van hun afval. Aan de doorberekende kosten wordt opvallend genoeg de minste waarde gehecht. Milieu is ook de meest genoemde motivatie om zelf afval te scheiden; verplichting door de gemeente en geldbesparing vormen daarvoor een veel geringere prikkel. Het belang van milieu en de ondergeschiktheid van prijs komt ook duidelijk naar voren uit het feit dat een opvallend grote groep bereid is in de buidel te tasten voor recyclen: 28% wil gerust 50 procent meer betalen als hun afval gerecycled wordt in plaats van traditionele verwerking zoals storten en verbranden. 13% is zelfs bereid hier 100 procent meer voor te betalen. Momenteel betaalt een huishouden gemiddeld 251 euro per jaar aan afvalstoffenheffing.

Marga Hoek,
directeur
De Groene Zaak

Een kwestie van opschalen

Toen Van Gansewinkel Groep enkele maanden geleden nieuw binnenkwam in de Duurzame Top 100 - op plaats 51- heb ik CEO Ruud Sondag direct een felicitatie-sms gestuurd. Niet alleen omdat Van Gansewinkel Groep tot de groep grondleggers van De Groene Zaak behoort, maar ook omdat de uitverkiezing op inhoudelijke gronden meer dan terecht was. Van Gansewinkel Groep is namelijk het enige afval- en milieubedrijf op deze lijst, wat maar weer bewijst hoe moeilijk het is om je met 'afval' in de duurzame kijker te spelen. En toch is dat precies wat dit en vele anderen bedrijven keer op keer weten te doen: binnen én buiten De Groene Zaak. Bedrijven die praktisch bezig zijn om de wereld duurzamer te maken en die laten zien dat het bedrijfsleven op dit moment de grootste stappen zet.

Overigens is Van Gansewinkel bepaald niet de enige partner van De Groene Zaak die zich actief richt op het hergebruiken van afval. Ook recyclingbedrijf VAR loopt voorop in het innovatief omzetten van afval in grondstoffen, brandstoffen en andere bruikbare producten. Directeur 'Hannet de Vries-in't Veld bracht onlangs samen met Ad Lansink het boek "De Kracht van de Kringloop" uit, waaruit blijkt: commercie en duurzaamheid gaan samen. En projecttapijtfabrikant InterfaceFlor initieert zelfs een heuse 'war on waste'. In Nederland wordt het meeste afval verbrand, zo ook tapijtafval. In een aantal Europese landen is storten de goedkoopste optie. Dit terwijl recycling mogelijk is. Dat moet anders. Op een van onze laatste partnerevenementen werden diverse projecten gepresenteerd gericht op hergebruik van grondstoffen. Van het recyclen van tapijt door InterfaceFlor tot het hergebruik van kunststof uit de Senseo (in samenwerking met Philips). Wellicht denkt u als lezer: leveren dit soort projecten wel de bijdrage die nodig is? Ja, als we maar besluiten ze consequent op te schalen. Europa heeft een tekort aan grondstoffen en moet toe naar hergebruik van materialen. En er is bij onze partners een enorme hoeveelheid kennis en ervaring beschikbaar over afvalscheiding en -verwerking. Tel één en één bij elkaar op en het is duidelijk welke kant we opmoeten. Dat inzicht is gelukkig ook bij het Ministerie van EL&I doorgedrongen. Minister Verhagen wil door middel van een *Green Deal* politiek (wettelijke) belemmeringen weghalen die nu nog in de weg staan bij het opschalen van concreet uitgewerkte duurzame business cases. De Groene Zaak verzamelt op dit moment zoveel mogelijk van dit soort kansvolle trajecten binnen de eigen gelederen. En het zal niemand verbazen dat ook het op een andere manier denken over afval als grondstof om andere wetgeving vraagt. Voorstel van De Groene Zaak: laten we vastleggen dat glazen flessen en plastic verpakkingen, maar ook kunststof onderdelen in de elektronica, voor een substantieel deel moeten bestaan uit hergebruikt materiaal. Dat kost geen cent belastinggeld, maar maakt het wel mogelijk dat de producenten de inzameling van het materiaal dat voor hergebruik in aanmerking komt, zelf ter hand gaan nemen. Een kwestie van opschalen.

